

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: T. H. N., narozena x. xx. xxxx, se sídlem P.,
zastoupena: Mgr. Ing. Jan Klik, Ph.D., advokát, Karlovarská 130,
323 00 Plzeň

proti
žalované: Česká obchodní inspekce, se sídlem Štěpánská 567/15, 120 00
Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2019 č. j. ČOI
120834/19/O100/2200/19/Bal/Št

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2019, č. j. ČOI 120834/19/O100/2200/19/Bal/Št (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Plzeňského a

Karlovarského kraje (dále jen „prvoinstanční orgán“), ze dne 3. 6. 2019, č. j. ČOI 73660/19/2200 (dále též „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla žalobkyně uznána vinnou z porušení povinností, kterého se dopustila tím, že 1) dne 3. 10. 2018 v provozovně „stánek č. C 13 a C 14“ tržnice AsiaMarkt, 348 06, Rozvadov – Svatá Kateřina, kde podniká, porušila § 8 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále též „zákon o ochraně spotřebitele“), když nabízela za účelem prodeje výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky textilních výrobků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele, a to celkem 21 kusů textilního zboží, které je v rozhodnutí blíže specifikováno; 2) dne 4. 10. 2018 porušila § 8 zákona o ochraně spotřebitele, když v prostoru osobního vozidla VW Touran X, jehož je provozovatelem, zaparkovaného na tržnici AsiaMarkt, 348 06, Rozvadov – Svatá Kateřina, kde podniká ve stáncích č. C 13 a C 14, skladovala výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky textilních výrobků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele, celkem 168 kusů textilního zboží, které je v rozhodnutí blíže specifikováno. Uvedeným jednáním došlo k porušení § 8 zákona, za což byla žalobkyni uložena jednak úhrnná pokuta ve výši 110 000 Kč, a jednak propadnutí 189 kusů textilních výrobků, tj. padělků ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. n) bod 1 citovaného zákona. Dále byla žalobkyni prvostupňovým rozhodnutím uložena povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobní body

2. Dle žalobkyně jsou obě správní rozhodnutí nezákonná, nepřezkoumatelná a nesprávná. Nejprve žalobkyně obecně namítala porušení § 2 odst. 3, 4, § 3 a § 68 odst. 3 a dalších zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“). Následně, a to se zaměřením na přestupek spočívající ve skladování výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví (padělky) ve vozidle, namítala, že skutkový stav nebyl dle jejího názoru v důsledku neúplného dokazování náležitě zjištěn. Žalobkyně nezpochybnila, že byly zjištěny padělky v osobním automobilu VW Touran RZ X (dále jen „vozidlo“) zaparkovaném na parkovišti tržnice, jehož je žalobkyně dle registru vozidel provozovatelkou. Nashromážděné důkazy jsou však podle jejího mínění pro vyslovení výroku o vině za přestupek nedostatečné a neprůkazné. Vozidlo bylo nepojízdné, nemělo platnou technickou kontrolu, bylo trvale odstavené na parkovišti a nebylo zabezpečené proti vniknutí, což nebylo její povinností, neboť se vozidlo nenacházelo na pozemní komunikaci, ale na soukromém pozemku. Uvedené skutečnosti byly známy všem prodejcům, kteří mají své provozovny v blízkosti parkoviště, tj. přístup do vozidla měl z okruhu těchto osob kdokoliv.
3. Žalobkyně dále poukázala na monitoring tržnice provedený ve dnech 15. 9. 2018 a 3. 10. 2018, podle kterého mělo být zřejmé, že zaparkovaná vozidla slouží jako skladovací prostory, tedy zboží v nich uložené souvisí s prodejní činností vykonávanou na tržnici. Monitoring byl zaměřen na objekt tržnice, na parkoviště a prodejny vcelku, ale to nic nevypovídá o jednání či odpovědnosti žalobkyně, tedy tyto činnosti správního orgánu I. stupně postrádají prvek individualizace, a tudíž mají jen malou vypovídací hodnotu o stavu věci vzhledem k žalobkyni. Správní orgán měl i bez návrhu k úplnému zjištění skutkového stavu doplnit dokazování, např. vyjádřením provozovatele obchodního centra – k zjištění poměrů na tržnici z hlediska zabezpečení a ostrahy a přijatých bezpečnostních opatření, vyžádáním kamerových záznamů.
4. Žalovaná namítala, že hodnocení skutkového stavu a vyvození závěru o odpovědnosti

žalobkyně za skladování padělků ve vozidle, není přesvědčivé a správné. Objektivní odpovědnost za skladování padělků se nepochybně vztahuje na provozovnu podnikatele, avšak vozidlo není provozovnou ani její součástí. Dle mínění žalobkyně není správný názor správních orgánů, že žalobkyně měla předkládat důkazy, který by její verzi skutkových okolností prokazovaly. Prokazovat spáchání přestupku, tj. naplnění znaků skutkové podstaty, je povinností správního orgánu. Správní orgán však dostatečně neprokázal, že by žalobkyně byla osobou odpovědnou za spáchání jednání, které naplňuje skutkovou podstatu uvedeného přestupku. Danou skutečnost nelze prokázat pouze za použití nepřímého důkazu (vlastnictví vozidla žalobkyní) bez jeho začlenění do řetězce příp. dalších nepřímých důkazů či provedením přímých důkazů. K argumentaci správního orgánu, že ve vozidle byly některé výrobky totožné s výrobky nalezenými předchozí kontrolou ve stánku žalobkyně, uvedla, že takové výrobky jsou součástí nabízeného sortimentu téměř všech ostatních prodejců.

5. Žalobkyně dále v žalobě tvrdila, že žádné zboží porušující práva duševního vlastnictví nenakupovala a vztah k němu od počátku popírá. K dokladům ke zboží, které předložila správnímu orgánu, sdělila, že se jedná o běžné zboží, které nakupuje pro své provozovny. V průvodním dopisu k předloženým dokladům neuvedla, že se jedná o doklady k zajištěnému zboží, ale ke zboží, které běžně v provozovnách prodává. Žalobkyně předložila tyto podklady z důvodu obav z uložení pokuty správním orgánem pro nesplnění povinností uložených kontrolou podle § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu. Žalobkyně dále uvedla, že žádný prodejce by na fakturu neprodal zboží, které by porušovalo některá práva duševního vlastnictví. Je běžnou zavedenou obchodní praxí mezi odběrateli a dodavateli, kteří nakupují ve velkoobchodu SAPA v Praze, že podrobná specifikace převáděného zboží (obchodní značky, velikosti, druh materiálu) se na dokladech od zboží neuvádí, v tomto ohledu je závazná ústní dohoda a pokud tedy správní orgán má za to, že se jednalo o nabývací doklad ke zboží porušující práva duševního vlastnictví, měl být tento dodavatel minimálně vyzván k vyjádření se k této okolnosti.
6. Žalobkyně dále namítala, že nebyly splněny podmínky pro přístup správního orgánu do vozidla dle § 6 odst. 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, neboť přístup do vozidla je podmíněn důvodným podezřením na závažné porušení povinnosti stanovené podle zvláštního právního předpisu. Správní orgány se nijak podrobněji odůvodněností tohoto podezření nezabývaly, kontrolní orgán vycházel pouze z toho, že vozidlo bylo podrobeno vizuální prohlídce, aniž by bylo zřejmé, co vlastně je ve vozidle umístěno. V tomto směru žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
7. Ve vztahu k oběma přestupkům pak žalobkyně namítala procesní vadu, kterou spatřovala v tom, že veškeré písemnosti ve vztahu k přestupku ze dne 3. 10. 2018 (tj. nabízení výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví za účelem jejich prodeje) jí nebyly řádně doručeny. Příkaz a prvoinstanční rozhodnutí byly doručovány pouze zástupci, ačkoli ten byl oprávněn pouze k zastupování žalobkyně ve věci týkající se druhého přestupku spáchaného dne 4. 10. 2018. Plná moc udělená zástupci je sice v textu v prvních odstavcích koncipována jako plná moc generální, avšak v dalším textu je omezena a zakládá zastoupení ve věci kontroly provedené správním orgánem dne 4. 10. 2018 a k navazujícímu řízení. Oba skutky byly spojeny ke společnému projednání až ve vydaném příkazu, ale tento a ani další rozhodnutí nebyly žalobkyni řádně doručeny. V případě posouzení plné moci jako generální, by musela ovšem být v souladu s § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu opatřena úředně ověřeným podpisem, což není.

Vyjádření žalované

8. Ve vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že spáchání přestupku bylo prokázáno a odpovědnou osobou za jeho spáchání je žalobkyně. Žalovaná připustila, že nebylo prokázáno, zda na soukromém parkovišti tržnice platí stejná pravidla jako na pozemních komunikacích. Tato skutečnost však nemá vliv na odpovědnost žalobkyně za přestupek, neboť ta má z titulu u provozovatelky vozidla odpovědnost za jeho řádné užívání, což platí i o vozidle odstaveném, které musí zabezpečit proti cizímu vniknutí. Žalobkyně provozuje podnikatelskou činnost, je prodávající, a při kontrole byly ve vozidle registrovaném na její jméno nalezeny výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví. Tyto skutečnosti spolu s podklady ve správním spise tvoří ucelený řetězec důkazů. Své delikt ní odpovědnosti se tak nemůže zprostit tvrzením, že jakákoli osoba mohla v nezamčeném vozidle cokoli nechat. Ve vztahu k námitce uvedené v odst. 5 tohoto rozsudku žalovaná odkázala na str. 7 napadeného rozhodnutí, kde se s ní již vypořádala, a dále uvedla, že pokud nedisponuje kontrolovaná osoba požadovanými doklady a tuto informaci sdělí ve stanovené lhůtě, není zde prostor pro sankcionování za neposkytnutí součinnosti.
9. Žalovaná dále nesouhlasila s tvrzením, že se správní orgány podrobněji nezabývaly důvodným podezřením na závažné porušení povinnosti v souvislosti se vstupem do vozidla. V podrobnostech odkázala na napadené rozhodnutí. Kontrolní orgán nevycházel pouze z monitoringu tržnice a vizuální prohlídky vozidla v den kontroly, ale důvodné podezření lze dovodit též z kontroly provedené v provozovně dne 3. 10. 2018, při níž bylo zjištěno nabízení padělků k prodeji. Ve spojení s monitoringem vzniklo důvodné podezření, že ve vozidle žalobkyně se mohou nacházet výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, což se následně i prokázalo.
10. Žalovaná nesouhlasila ani s námitkou žalobkyně týkající se nedostatečného zmocnění zástupce žalobkyně. Plná moc je koncipována jako obecná pro celé správní řízení vztahující se k přestupku ze dne 4. 10. 2018. Jelikož správní řízení o přestupku spáchaném dne 4. 10. 2018 bylo zahájeno jako společné i pro přestupek ze dne 3. 10. 2018, žalovaný nepochybil, jestliže od fáze zahájení řízení zasílal dokumenty pouze právnímu zástupci, který měl žalobkyni o doručení dokumentů informovat. Pokud by soud v tomto postupovat shledal nedostatek, jedná se dle žalobkyně o nedostatek formální, než nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.
11. Závěrem žalovaná navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost žalobních námitek zamítl.

Jednání před krajským soudem

12. Dne 10. 6. 2020 proběhlo před zdejším soudem jednání ve věci samé, jehož se zúčastnil zástupce žalobkyně i zástupkyně žalované. Při jednání zástupce žalobkyně setrval na své argumentaci uvedené v žalobě a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno. Žalovaná rovněž setrvala na svém vyjádření k žalobě a navrhla zamítnutí žaloby. V průběhu ústního jednání nebyly předkládány žádné nové listiny ani navrhovány žádné nové důkazy.

Posouzení věci krajským soudem

13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.r.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
14. Žaloba není důvodná.
15. Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí ve věci následující právně významné

skutečnosti. Ve správním spisu je založen záznam o úkonech před kontrolou ze dne 3. 10. 2018, ze kterého vyplývá, že monitoringem prostoru tržnice Asia Markt byla zjištěna manipulace s textilním zbožím z prodejních stánků do osobních automobilů, které se nacházejí v bezprostřední blízkosti stánků, z nichž některé vykazují pouhým pohledem různé závady znemožňující jejich provoz. Správní orgán vyslovil podezření, že tyto automobily plní funkci skladovacích prostor pro uvedené stánky a že zde dochází ke skladování, nabídce a prodeji výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví. Mezi těmito automobily byl i automobil tov. zn. VW Touran, RZ X registrovaný dle sdělení Městského úřadu Rokycany na jméno žalobkyně coby jeho majitelky.

16. Ve správním spisu je dále založen protokol o kontrole ze dne 5. 11. 2018, č. j. 131540-24/2018-600000-61, týkající se přestupku ze dne 3. 10. 2018, k dle doručky byl tento protokol žalobkyni doručen dne 6. 11. 2018. Součástí správního spisu je dále úřední záznam ze dne 5. 10. 2018, ze kterého vyplývá, že dne 4. 10. 2018 byla provedena kontrola žalobkyně v její provozovně – vozidlu VW Touran, RZ X, tržnice AsiaMarkt v Rozvadově - Svaté Kateřině, neboť správní orgán pojal důvodné podezření, že ve vozidlech na parkovišti u tržnice dochází k závažnému porušení povinnosti stanovené § 8 zákona o ochraně spotřebitele, kterým se prodávajícímu zakazuje mj. skladovat výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví. Po otevření uvedeného vozidla zámečnickem bylo zjištěno, že se v něm nacházejí zejména textilní výrobky podezřelé na porušení některých práv duševního vlastnictví, ty byly sepsány a žalobkyni odňaty. O provedené kontrole a dalším šetření byl sepsán protokol o kontrole ze dne 5. 11. 2018, č. j. ČOI 143266/18/O100, id. 221810040020999, který byl zástupci žalobkyně doručen do datové schránky dne 7. 11. 2018. Proti protokolu o kontrole podala žalobkyně námitky, které byly vyřízením námitek ředitele České obchodní inspekce, inspektorátu Plzeňského a Karlovarského ze dne 18. 12. 2018 zamítnuty. Ve spisu jsou rovněž založena odborná vyjádření ohledně zajištěných výrobků, z nichž je patrné, že zjištěné výrobky porušovaly práva k duševnímu vlastnictví. V rámci kontroly bylo žalobkyni uloženo předložit kopii nabývacích dokladů k výrobkům, které jí byly při provedené kontrole odňaty. Dne 24. 10. 2018 žalobkyně předložila správnímu orgánu fakturu – nabývací doklad ke zboží ze srpna 2018. Ve správním spisu je založena plná moc ze dne 24. 10. 2018, kterou žalobkyně udělila Mgr. Ing. Janu Klikovi, advokátovi, která byla správnímu orgánu doručena dne 15. 11. 2018, z níž vyplývá, že je udělena jednak k zastupování žalobkyně ve všech věcech před správními orgány a soudy všech stupňů na území České republiky a pro výkon všech úkonů s tím souvisejících, jednak jako speciální plná moc k zastoupení v řízení o zahájené kontrole ze dne 4. 10. 2018, eventuálně v navazujícím správním řízení ve věci přestupků. Příkazem správního orgánu I. stupně ze dne 31. 1. 2019 byla následně žalobkyně uznána vinou ze spáchání jí za vinu kladených přestupků ze dne 3. 10. 2018 a 4. 10. 2018 a byla jí jednak uložena pokuta, a jednak propadnutí zadržených věcí. Podaným odporem byl uvedený příkaz zrušen, v řízení bylo pokračováno a žalobkyně byla správním orgánem poučena, že ve smyslu § 36 správního řádu je oprávněna navrhopvat důkazy, činit návrhy a rovněž vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, čehož žalobkyně prostřednictvím podání ze dne 1. 4. 2019 využila.
17. Na základě zjištěných skutečností správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 3. 6. 2019 č. j. ČOI 73660/19/2200, rozhodl tak, že:

I. Žalobkyni uznal vinnou z porušení právních povinností, kterého se dopustila tím, že 1) dne 3. 10. 2018 v provozovně „stánek č. C 13 a C 14“ tržnice AsiaMarkt, 348 06, Rozvadov – Svatá Kateřina, kde podniká, porušila § 8 zákona o ochraně spotřebitele, když nabízela za účelem

prodeje výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky textilních výrobků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele, a to celkem 21 kusů textilního zboží, které je v rozhodnutí blíže specifikované; 2) dne 4. 10. 2018 porušila § 8 zákona o ochraně spotřebitele, když v prostoru osobního vozidla VW Touran X, jehož je provozovatelem, zaparkovaného na tržnici AsiaMarkt, 348 06, Rozvadov – Svatá Kateřina, kde podniká ve stáncích č. C 13 a C 14, skladovala výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky textilních výrobků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele, celkem 168 kusů textilního zboží, které je v rozhodnutí blíže specifikováno;

II. Za spáchání výše uvedených přestupků byla žalobkyni dle § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s § 93 a § 46 odst. 1 a § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, uložena úhrnná pokuta ve výši 110 000 Kč.

III. Žalobkyni bylo dále dle § 7b odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve spojení s § 90 odst. 1 a § 48 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich uloženo propadnutí 189 kusů shora uvedených textilních výrobků, tj. padělků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele.

IV. Žalobkyni byla uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

18. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že výrobky zajištěné ve vozidle, jehož provozovatelkou je žalobkyně, porušují práva k ochranné známce. Jedná se o výrobky, na nichž je bez souhlasu majitele ochranné známky umístěno označení stejné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou. Skladování zboží bezpochyby souviselo s prodejní činností žalobkyně vykonávanou v provozovnách na tržnici, což vyplynulo z kontroly provedené dne 3. 10. 2018. Skladováním uvedených výrobků se podnikatel dopustil přestupku. Je nerozhodné, zda provozovatelka výrobky do vozidla umístila či nikoli. Podstatný je pouze právní a faktický vztah k vozidlu a k provozovně. Správní orgán I. stupně uvedl, že skutkový stav byl spolehlivě a náležitě zjištěn a měl za prokázané, že se žalobkyně specifikovaného protiprávního jednání dopustila. Správní orgán I. stupně se také zabýval námitkami, které žalobkyně uvedla v odporu podaném proti příkazu ze dne 31. 1. 2019. Konkrétně se vyjádřil k nedůvodnosti námítky týkající se doručení protokolu o kontrole ze dne 5. 11. 2018 č. j. 131540-24/2018-600000-61, když uzavřel, že tento byl žalobkyni řádně doručen dne 6. 11. 2018 na adresu jejího sídla prostřednictvím provozovatele poštovní licence, což žalobkyně ostatně stvrdila svým podpisem na doručence. Správní orgán dále k námitce, že vozidlo bylo volně přístupné a zboží do něj mohl dát kdokoli, uvedl, že z vyjádření žalobkyně ze dne 20. 11. 2018 je zřejmé, že vozidlo nebylo volně přístupné, neboť k jeho otevření bylo nutno použít nástroj, ostatně i kontrolorům se podařilo překonat uzamčení tohoto vozu až za pomoci zámečníka prostřednictvím planžety. Dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích je povinností provozovatele vozidla své vozidlo řádně zajistit proti neoprávněnému vniknutí. Žalobkyně neuvedla žádné okolnosti, které by bylo možné považovat za zprošťující jí odpovědnosti jako prodávající za přestupek. Odpovědnost za přestupek spočívající v porušení zákazu skladovat padělky je odpovědnost objektivní, a nelze se jí zprostit pouhým poukazem na to, že vozidlo, ve kterém byly skladovány, nebylo zajištěno nebo že výrobky do vozidla neumístil. K předloženým nabývacím dokladům, ohledně nichž žalobkyně tvrdila, že se nevztahují na kontrolou zajištěné zboží, ale na běžně prodávané zboží v provozovně, prvostupňový orgán uvedl, že v úředním záznamu ze dne 5. 10. 2018 bylo formulováno, že se žalobkyni ukládá, aby zaslala kopii nabývacích dokladů k výrobkům uvedeným v příloze záznamu. Žalobkyni muselo být

zřejmé, že je vyzvána k předložení dokladů k výrobkům nalezeným ve vozidle a následně zajištěným. Argumentaci žalobkyně ohledně této otázky shledal správní orgán I. stupně jako účelovou.

19. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaná zabývala jednotlivými odvolacími námitkami, které jsou prakticky totožné, jako námitky uplatněné v žalobě. K námitce ohledně doručování písemností ve vztahu k přestupku ze dne 3. 10. 2018 uvedla, že ze znění plné moci doručené správnímu orgánu dne 15. 11. 2018 je zřejmé, že se jedná o plnou moc generální, která se vztahuje i na skutek ze dne 3. 10. 2018, a vzhledem k tomu, že se o obou skutcích vedlo společné řízení, správní orgán nepochybil, pokud doručoval právnímu zástupci. Písemnosti doručované ve věci přestupku ze dne 3. 10. 2018 před udělením plné moci byly doručeny řádně samotné žalobkyni. Žalovaná se ztotožnila se zjištěními správního orgánu I. stupně a dále uvedla, že byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti případu, na základě kterých lze dovodit delikt ní odpovědnost žalobkyně. Poukázala na monitoring tržnice provedený ve dnech 15. 9. 2018 a 3. 10. 2018, při kterém bylo zjištěno, že zaparkované vozy plní funkci skladovacích prostor zboží, z čehož lze usoudit, že skladování zboží souviselo s prodejní činností na tržnici. Žalobkyně nepředložila důkaz prokazující, že s vozidlem má oprávnění nakládat někdo jiný. Dále bylo poukázáno na povinnost žalobkyně jakožto provozovatelky vozidla zajistit vozidlo proti neoprávněnému vniknutí. Žalobkyně pouze rozporuje zjištění správních orgánů, aniž by uvedla jakékoli relevantní okolnosti, které by tato zjištění vyvracela. Žalovaná tedy dospěla k závěru, že skutkový stav byl náležitě zjištěn. Ohledně předložených nabývacích dokladů pak ještě uvedla, že argument žalobkyně ohledně obav z pokuty za neposkytnutí součinnosti, pokud by doklady nepředložila, je neopodstatněný. V případě, kdy by žalobkyně sdělila, že nedisponuje doklady, nelze předložení daných dokladů dále požadovat a sankcionovat za jejich nedodání. Rovněž jako nedůvodnou shledala žalovaná námitku ohledně zákonného postupu při provádění kontrole vozidla, neboť při provedeném monitoringu tržnice vzniklo důvodné podezření, že v zaparkovaném voze dochází k porušování § 8 zákona o ochraně spotřebitele, neboť u něj byla zaznamenána manipulace s textilním zbožím, které bylo vynášeno do přilehlých provozoven.
20. Podle § 8 zákona o ochraně spotřebitele: „*Nabízet za účelem prodeje, prodávat a skladovat výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví nebo neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu, se zakazuje.*“
21. Podle § 24 odst. 7 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele: „*Prodávající se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz nabízet za účelem prodeje, prodávat a skladovat výrobky porušující práva duševního vlastnictví nebo neoprávněné užívání označení podle zvláštního právního předpisu.*“
22. Dle § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele se rozumí „*výrobkem porušujícím některá práva duševního vlastnictví se rozumí padělek, jímž je výrobek, včetně jeho obalu, na němž je bez souhlasu majitele ochranné známky umístěno označení stejné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou, porušující práva majitele ochranné známky podle zvláštního právního předpisu, dále veškeré věci nesoucí takové označení (značky, loga, etikety, nálepky, prospekty, návody k použití, doklady o záruce apod.), a to i tehdy, jsou-li uváděny samostatně, a samostatné obaly, na nichž je umístěno takové označení.*“
23. Nejprve se soud zabýval námitkou tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí,

neboť pokud by soud shledal tuto vadu, bylo by namíste rozhodnutí zrušit a dalšími žalobními námitkami se nezabývat. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí je nezbytné poukázat na ustálenou judikaturu správních soudů, a to zejména na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13, v němž uvedl: „*Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze v obecné rovině považovat zejména ta rozhodnutí, která vůbec neobsahují právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou jednoznačné ve vztahu k výroku. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí pak musí být založen na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. [...] Přestože je třeba na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí z hlediska ústavních principů důsledně trvat, nemůže být chápána zcela dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován ve světle okolností každého jednotlivého případu. Zároveň tento závazek nemůže být chápán tak, že vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka.*“ Podle názoru zdejšího soudu není napadené rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně nepřezkoumatelné, a to ani pro nedostatek důvodů ani pro nesrozumitelnost. Z výroků rozhodnutí je seznatelné, jakým způsobem bylo v řízení rozhodnuto, přičemž z odůvodnění obou rozhodnutí je pak zřejmé, jaký skutkový stav správní orgány zjistily; jakým způsobem byl zjištěný skutkový stav právně posouzen; z jakých podkladů správní orgány při svém rozhodování vycházely; jaké úvahy je k vydání rozhodnutí vedly. Z žalobou napadeného rozhodnutí je pak rovněž zcela zřejmé, jaké námitky žalobkyně uplatnila v odvolání a jakým způsobem se s nimi žalovaná vypořádala. Obě rozhodnutí tak odpovídají zákonným požadavkům, které na odůvodnění rozhodnutí klade § 68 odst. 3 správního řádu, a je možné obě tato rozhodnutí v řízení před správním soudem přezkoumat. Nepřezkoumatelnost soud neshledal ani ve vztahu k dílčí námitce týkající se nedostatečného posouzení splnění podmínek pro vstup do vozidla žalobkyně vyplývajících z § 6 odst. 1 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaná splněním podmínek pro vstup do vozidla a provedení kontroly zabývala, a to na str. 7 – 8 rozhodnutí, přičemž dospěla k závěru, že pro vstup do vozidla podmínky splněny byly, neboť bylo dáno důvodné podezření, že se ve vozidle nacházející výrobky porušují zákona na ochranu spotřebitele, konkrétně porušují některá práva duševního vlastnictví. Takovéto odůvodnění je v kontextu celého rozhodnutí v případě žalobkyně dostačující. Námitka žalobkyně tak nebyla shledána důvodnou.

24. Ve vztahu k přestupku ze dne 3. 10. 2018 žalobkyně namítala, že jí nebyly řádně doručeny listiny příkaz a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť tyto byly doručeny pouze zástupci žalobkyně, aniž by ten byl oprávněn v dané věci žalobkyni zastupovat. Plnou moc totiž žalobkyně udělila zástupci pouze ve vztahu k přestupku ze dne 4. 10. 2018. V daném případě je mezi žalobkyní a žalovanou sporné, zda žalobkyni udělená právní moci jejímu zástupci, která je založena ve správním spisu, má povahu tzv. plné moci generální či speciální. Soud se v daném případě přiklání na stranu žalobkyně, tedy že obsah předložené plné moci spíše prokazuje udělení plné moci speciální (tj. v daném případě oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení o přestupku spáchaného dne 4. 10. 2018) než plné moci generální, neboť z hlediska obsahové stránky nesplňuje předložená plná moc požadavky § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, který upravuje právě generální plnou moc, zejména pak náležitost úředně ověřeného podpisu zmocnitele. Je však nutno zdůraznit, že v této procesní vadě soud v případě žalobkyně neshledává tak závažné pochybení, které by mohlo vést ke zrušení rozhodnutí. V daném případě totiž uvedené pochybení – s ohledem

na kontext věci méně závažné – pochybení správního orgánu, který i ve vztahu k přestupku ze dne 3. 10. 2018 zasílal listinné dokumenty pouze zástupci, přestože ten k tomu neměl udělené oprávnění, nemůže mít dopad na rozhodnutí ve věci samé. Z obsahu správního spisu, ze žaloby ani z žádného dosavadního vyjádření žalobkyně, ani z jakékoli jiné najevo vyšlé skutečnosti soud nezjistil, že by toto pochybení mohlo ovlivnit výsledek řízení ve vztahu k přestupku ze dne 3. 10. 2018. Žalobkyně totiž byla ve vztahu k oběma přestupkům fakticky zastupována advokátem Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D., tedy právním profesionálem. Ten v průběhu správního řízení sám vykonával za žalobkyni úkony ve vztahu k oběma přestupkům (odpor proti vydanému příkazu, vyjádření po seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí atd.), a její práva tedy byla ochráněna. Krajský soud tak neshledal, že by uvedené pochybení žalobkyni znemožnilo či ztížilo obranu ve správním řízení, vznášení námitek, navrhování důkazů, vyjadřování se k podkladům rozhodnutí aj. Ani sama žalobkyně žádné konkrétní porušení uvedených práv účastníka správního řízení nenamítala. Z uvedených důvodů soud pochybení správních orgánů, které zasílaly listiny ve vztahu k přestupku ze dne 3. 10. 2018 pouze zástupci, jenž *de iure* neměl dostatečné oprávnění, neshledal v daném případě natolik závažné, aby mohlo vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí a k jeho následnému zrušení.

25. Další žalobní námitky směřovaly pouze proti přestupku spáchanému dne 4. 10. 2018. Žalobkyně namítala nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, neboť správní orgány provedly neúplné dokazování a provedené důkazy jsou nedostatečné a neprůkazné. Uvedenou námitku zdejší soud neshledal důvodnou. Podle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Jak vyplývá z výše uvedeného obsahu správního spisu, správní orgány v řízení vycházely především z protokolu o kontrole ze dne 5. 11. 2018 č. j. 131540-24/2018-600000-61, úředního záznamu ze dne 5. 10. 2018, z protokolu o kontrole ze dne 5. 11. 2018 č. j. ČOI 143266/18/O100, id. 221810040020999, ze záznamu o úkonech před kontrolou ze dne 3. 10. 2018 – monitoring tržnice, ze sdělení Městského úřadu Rokycany o majiteli motorového vozidla ze dne 25. 9. 2018, z odborných vyjádření ohledně zajištěných výrobků a z faktury – nabývacího dokladu ke zboží ze srpna 2018. Je pravdou, že jednotlivé důkazy by posuzován samy o sobě zřejmě k závěru o odpovědnosti žalobkyně za spáchaný přestupek nevedly, avšak z uvedených podkladů v jejich vzájemné souvislosti vyplývá ucelený řetězec důkazů, které vinu žalobkyně za spáchané přestupky prokazují. Z provedených důkazů vyplývá, že žalobkyně je provozovatelkou vozidla VW Touran, RZ X, ve kterém bylo nalezeno předmětné zboží porušující zákon o ochraně spotřebitele, přičemž toto zboží bylo shodné se zbožím, které žalobkyně prodávala opodál ve svém stánku na tržnici (viz přestupek z 3. 10. 2018). Nelze souhlasit s názorem žalobkyně, že zboží nalezené v uvedeném vozidle, není jejím vlastnictvím. Žalobkyně, jakožto zjištěná provozovatelka vozidla, byla v úředním záznamu ze dne 5. 10. 2018, který byl žalobkyni doručen dne 11. 10. 2018, na str. 14 vyzvána k předložení nabývacích dokladů k výrobkům zajištěným při kontrole dne 4. 10. 2018, jejichž seznam byl přílohou úředního záznamu. Žalobkyně na tuto výzvu reagovala a předložila správnímu orgánu dne 24. 10. 2018 daňový doklad – fakturu znějící na její jméno jako odběratele tam uvedeného zboží. Spolu s fakturou zaslala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce přípis, že obvykle nakupuje na tržnici SAPA v Praze a zasílá nabývací doklad ke zboží s tím, že podrobná specifikace zboží se na dokladech od zboží neuvádí, neboť v tomto ohledu je závazná ústní dohoda. V návaznosti na zmíněné podklady není pochyb o tom, že

žalobkyně si byla vědoma, k předložení jakých listin ji správní orgán vyzýval, a rovněž jaké listiny předkládá a že se jedná o listiny k předmětnému zboží nacházejícím se ve vozidle. Tvrzení ohledně toho, že žalobkyně předložila správnímu orgánu daňový doklad týkající se zboží, které běžně prodává, a nikoli zboží nalezeného ve vozidle, považuje zdejší soud za ryze účelové a nelogické.

26. Vlastnický vztah žalobkyně ke zboží nalezenému ve vozidle pak nelze vyvrátit ani tvrzením žalobkyně, že vozidlo bylo přístupné každému, neboť nebylo zabezpečeno, a zboží si tam tedy mohl uskladnit kdokoli. Z provedených důkazů vyplývá, že správní orgán při provádění kontrole nemohl do vozidla dostat dříve, než překonal překážku, neboť vozidlo bylo zamčené a nešlo jej otevřít bez použití nástroje. Do vozidla se správní orgán dostal až po zásahu přivolaného zámečnicka, který k otevření zámku a následnému otevření vozidla použil planžetu. I z vyjádření samotné žalobkyně pak vyplývá, že k otevření vozidla bylo nutné použít nástroj – šroubovák, nešlo tedy otevřít bez překonání překážky. Pokud se žalobkyně domnívala, že zboží do vozidla uložil někdo jiný, měla v tomto ohledu uvést dostatečně konkrétní tvrzení a k jejich prokázání navrhnout důkazy. Dovolává-li se žalobkyně toho, že na tržnici panuje ostrý konkurenční boj, často za využití neférových praktik, pak podle názoru tím spíš, vědoma si této skutečnosti, měla věnovat náležitou pozornost řádnému zabezpečení svého vozu. V tomto směru si tedy žalobkyně částečně odporuje. Lze konstatovat, že pokud žalobkyně nesouhlasila se skutkovým stavem, který byl správním orgánem zjištěn na základě provedených důkazů a zjištěných skutečností, mohla správní orgán na nesprávně zjištěný skutkový stav upozornit, uvést svá odlišná tvrzení a k nim předložit důkazní návrhy. Přestože se totiž jedná o řízení zahajované z moci úřední, ve kterém se uplatní § 50 odst. 3 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, přičemž v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, nelze povinnost správního orgánu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení absolutizovat. Vždy totiž mohou existovat určité okolnosti, které správní orgány nemohou bez součinnosti účastníka řízení objektivně zjistit. Z uvedeného ustanovení ani nevyplývá, že by možnost žalobkyně tvrdit pro ni příznivé skutečnosti či navrhnout důkazy za účelem zjištění stavu věci byla jakýmkoli způsobem omezena či dokonce vyloučena. I v řízeních zahajovaných z moci úřední, a to i v přestupkovém řízení, je stále určitý, byť omezený, prostor pro aplikaci § 51 odst. 1 správního řádu, dle kterého lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány v rozporu s právními předpisy. Ze zřetele pak podle názoru soudu nelze spouštět ani v přestupkovém řízení § 52 správního řádu, dle kterého jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení a správní orgány není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobkyně však v tomto směru žádná tvrzení a popřípadě důkazy k jejich prokázání neučinila, omezila se pouze na ničím nepodložené zpochybňování logicky koherentních a ze shromážděných důkazů jednoznačně vyplývajících závěrů správních orgánů. Závěry správních orgánů proto soud i ve světle žalobních námitek považuje za plně opodstatněné.
27. Žalobkyně dále namítala, že hodnocení zjištěného skutkového stavu není správné, a to ve vztahu k posouzení jejího vozidla coby provozovny. Objektivní odpovědnost za skladování padělků se totiž vztahuje na provozovnu podnikatele, ale automobil není dle žalobkyně provozovnou. Tato námitka není dle názoru soudu rovněž důvodná. Podle § 17

odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, je provozovnou prostor, v němž je živnost provozována. Za provozovnu se považuje i automat nebo obdobné zařízení sloužící k prodeji zboží nebo poskytování služeb a mobilní provozovna. K výkladu pojmu provozovna se pak vyjadřuje i komentář k živnostenskému zákonu, který uvádí: „Zákon charakterizuje provozovnu dvěma věcnými znaky, a to prostorem a činností v tomto prostoru vykonávanou. V zásadě jde o takový prostor, kde je živnost vykonávána. Za provozovnu ve smyslu ŽZ musíme považovat nejen stavbu, ale také dočasné zařízení, mobilní provozovnu, stánek, automat, pojízdnou provozovnu apod. V provozovně jde zpravidla o realizaci činnosti nebo také činností, které jsou vymezeny v přílohách ŽZ a na základě obsahových náplní podle nařízení vlády č. 278/2008 Sb. Provozovna je tedy prostorem, kde má podnikatel personální a technické vybavení k provozu dané živnosti. Za provozovnu vždy považujeme prostor, kde je živnost fakticky vykonávána. (...) Důležitým faktem je, že v určitém prostoru je živnost provozována – je zde uskutečňována určitá činnost. Proto při hodnocení, zda jde o provozovnu, či nikoliv, musíme vycházet z toho, zda v daném prostoru (jakkoliv je konstrukčně nebo technicky konstruován) je činnost provozována.” (srov. KUNŠTÁTOVÁ, Tatiana. *Živnostenský zákon: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2019. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-731-6, str. 90-91). Provozovnou je tedy jakýkoli prostor sloužící nějaké činnosti, která je součástí provozování živnosti. Pokud tedy žalobkyně ve vozidle, které bylo umístěno bezprostředně u prodejních stánků žalobkyně, skladovala své zboží (což bylo argumentací uvedenou výše potvrzeno), jde o součást její provozovny a žalobkyni tíží objektivní odpovědnost za porušení právních předpisů při její podnikatelské činnosti. Soud dodává, že žalobkyně není povinna v řízení o přestupku zahajovaném ex offo spolupracovat se správními orgány, pokud však nastiňuje jinou verzi reality, než zjistil správní orgán, je v zásadě na ní, aby tvrdila konkrétní skutečnosti a navrhovala důkazy (K důkazní povinnosti se soud již vyjádřil výše v tomto rozsudku.). Jen obecná tvrzení, která žalobkyně učinila, bez jakýchkoli důkazních návrhů, nemohou být způsobilá změnit závěry správních orgánů ohledně odpovědnosti žalobkyně za spáchané přestupky, s nimiž se zdejší soud ztotožňuje.

28. Závěrem je nutno konstatovat, že skutkový stav byl správními orgány náležitě zjištěn, zjištěné skutečnosti byly náležitým způsobem vyhodnoceny, přičemž není pochyb o tom, že ze strany žalobkyně došlo ke skladování zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví, čímž byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 24 odst. 7 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele. Správní orgány vyčerpávajícím a přezkoumatelným způsobem uvedly, z jakých podkladů vycházely, jak hodnotily důkazy, a dostatečným způsobem rovněž uvedly argumenty ke svým závěrům.
29. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

30. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657

40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 10. června 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.